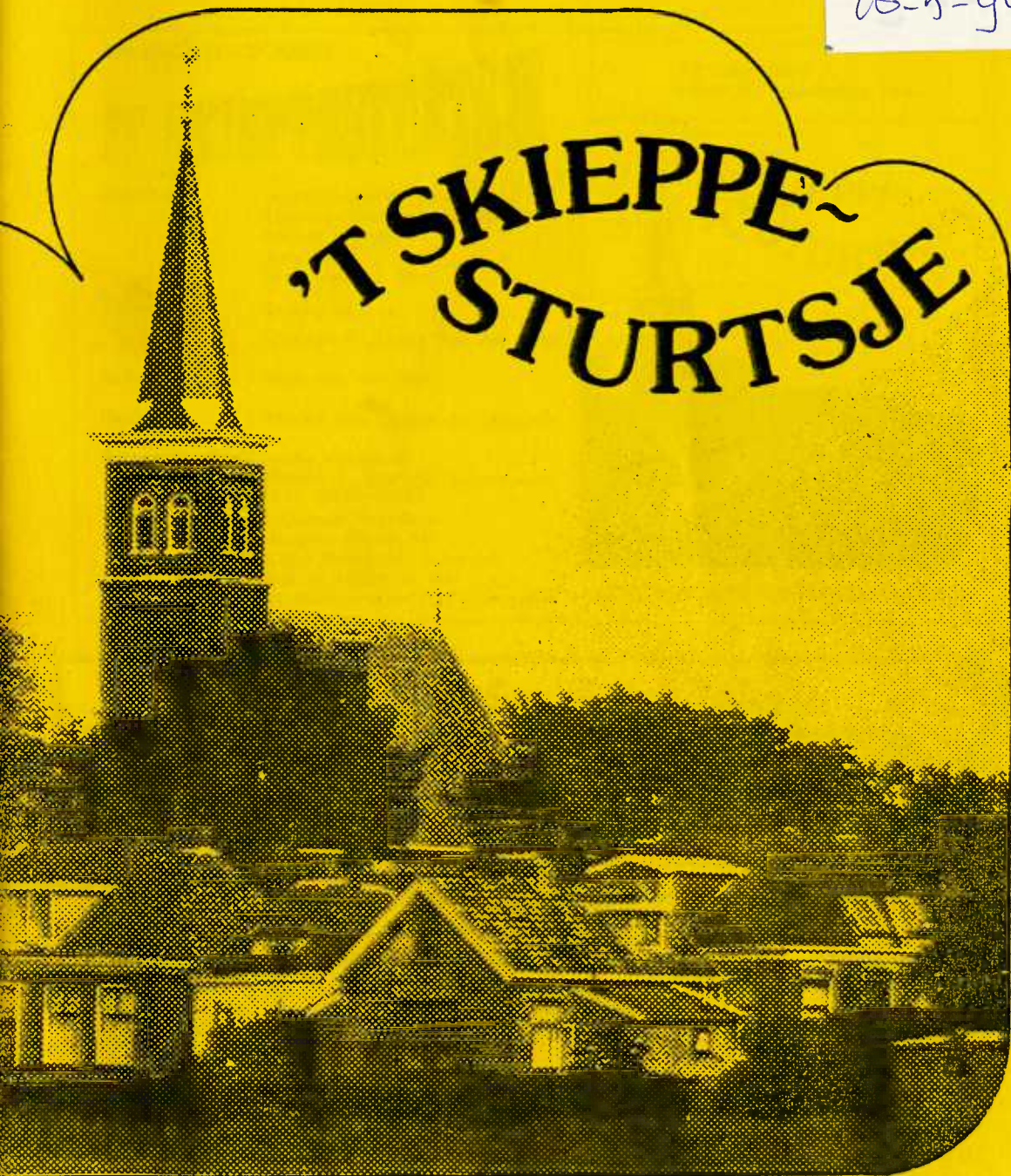

18-5-94

'T SKIEPPE- STURTSJE

doarpskrante fan tsjerkwert e.o.

GOLDEN

IT SKIEPPESTURTSJE

18-e jiergong
nûmer 5 desimber 1994

Redaksje : Ineke Feenstra-Sybesma
Richtsje Speerstra-Bakker
Gerben Wijnja
Joop Nota
Henk van der Zee

Typewurk : Gerben Wijnja
Gjettje Dijkstra-Van der Veen

Stinsilwurk : Henk van der Zee

Omslach : Albert van Lingen Jr., Wergea

Redaksje-adres: Ineke Feenstra
Singel 2, 8765 LL Tsjerkwert
(tel. 05157-9277)

Bankrelasje : Rabobank Boalsert
Gironr. 85.68.29
t.n.v. Rabobank Bolsward
Rek.nr. 3087.56.800 t.g.v.
It Skieppesturtsje, Tsjerkwert

doarpskrante fan tsjerkwert e.o.

Foarwurd fan de redaksje

Beste lezers,

Vrijdag 25 nov. Al een uurtje zit ik in dubio wat ik vanavond zal doen. Het voorwoord schrijven voor It Skieppesturtsje, of naar de vergadering van dorpsbelang, wat natuurlijk ook belangrijk is. Maar morgenavond is de play-back-show en naar deze altijd weer prachtige avond wil ik eigenlijk ook wel heen. Dus schrijven maar.

In dit nummer zult u vast de verslagen kunnen lezen van de verschillende vergaderingen en activiteiten die er al geweest zijn, want vooral omstreeks deze tijd van het jaar zijn de verenigingen en activiteitencommissies zeer actief. We hebben o.a. kunnen genieten van de tropische avond in It Waltahûs. Een heerlijk sfeertje en een aangename temperatuur! De reggea muziek moet je even aan wennen zeggen de kenners; mij is dat jammer-

genoeg niet gelukt, maar heel veel anderen misschien wel.

Als u dit leest zit Sinterklaas waarschijnlijk al weer op zijn stoomboot en liggen de winkels al weer vol met kerstartikelen. Er zijn zelfs zaken die vóór Sinterklaas de kerstversierselen al in hun etalages hebben liggen. Een bespottelijk iets denk ik dan. Net als het veel te vroeg afsteken van vuurwerk. In november zijn de eerste knallen alweer te horen. Veel jonge mensen kunnen vaak niet wachten tot het moment aangebroken is waarvoor het vuurwerk bestemd is, n.l. het oude jaar uitluiden en het nieuwe jaar inknallen!

OT HOUT EN BLIK nr.2 heet het nieuwe optrekje op twee wielen van een groepje jongeren uit Tjerkwerd. Het heeft een paar weken aan de Waltaweg gestaan ter hoogte van het Geref. kerkje, zodat iedereen het heeft kunnen bewonderen. De jongens hebben er met hulp van Harold iets moois van gemaakt. Sinds kort staat het nu weer op hun oude stekje in het parkje. Hopelijk gaat dit in goede harmonie met de omwonenden. Als men zowel ouderen als jongeren, elkaar wat tegemoet komt en wat begrip voor mekaar kan opbrengen dan moet dat lukken. Tjerkwerd heeft een prachtige groep jonge mensen die het allemaal goed met elkaar kunnen vinden. Daar mogen we best wat trots op zijn, maar zij moeten ook de ruimte krijgen en hebben van ons, voor een eigen honk.

Het kan in een dorp zoals het onze een tijdlang rustig zijn, maar dan ineens worden we weer opgeschrikt. Ditmaal door een serie inbraken. Voor de gedupeerden een heel sneue zaak. Het wordt wel erg als men 's avonds niet meer naar bed kan gaan en dat je van je huis een bunker moet maken, omdat er van die onverlaten rondsluipen, die menen recht te hebben op jou spullen.

Foto LC/Jan de Vries

In het Friese landschap ziet men steeds meer moderne windmolens verrijzen. Vaak is het niet een fraai gezicht, al is het ene type molen mooier dan het andere. En natuurlijk de standplaats doet er heel wat aan toe. Maar het is schone energie en beter wat windmolens in het land, dan b.v. een kerncentrale, waarvan men nog geen oplossing gevonden heeft voor het kernafval.

Dit is alweer het laatste Skieppesturtsje van dit jaar. De weken, maanden ze vliegen allemaal om. Het lijkt allemaal nog zo kort geleden dat we metelkaar van de Waltaweg in de Trekvaart zwommen. Want wat hadden we een mooie zomer!

Maar nu weer terug naar december. In deze laatste maand van het jaar zal de redactie weer moeten omzien naar een persoon of groep die in aanmerking komt voor de SKIEPPESTURT tenminste..... Als er één of meerdere personen in aanmerking komen, want ze moeten er natuurlijk wel wezen. Wie weet? Tijdens de nieuwjaarsreceptie in It Waltahûs zal de redactie om precies 21.00 uur bekend maken wie deze hoogste onderscheiding verdiend heeft.

Mede namens de andere redactieleden mag ik u allen feestelijke kerstdagen en een goede jaarwisseling toewensen.

Joop Nota

Berichten van de dorpsomroeper

NO. 99. Het jaar 1994 is bijna voorbij en de advent behoort al weer tot het heden.

De tijd zal er altijd blijven, maar..... wij zijn het die voorbij gaan. Terwijl wij van bloemen en van weelde genieten sluipt de ouderdom nabij met onhoorbare pas. Maar ouderen onder ons: Wees niet bang voor het langzaam voorwaarts gaan, wees slechts bevreesd voor het blijven staan. Bij dit alles hoop ik dat het voor u en mij een jaar mag worden waarin hartelijkheid, liefde en verdraagzaamheid de boventoon mogen voeren! En... de waarde van het leven wordt niet bepaald door wat we hebben of wie we zijn, maar... wat wij doen!

Waar ik aan toevoeg: Als U de tijd ervoor heeft, moet U vast en zeker het liedboek eens opslaan en dan no. 441:10 lezen. Deze woorden gelden voor u allen!

1994.

- 2 jan. Viel er natte sneeuw.
- 13 jan. Maakte ik rondgang vanwege geboorte bij fam. Harkema.
- 15 jan. Rondgang in Huizen (NH).
- 18 jan. Hield lezing voor de plattelandsvrouwen in Spannum.
- 21 jan. Riep om in Makkum voor de vakantiereizen van de RABO.
- 22 jan. Voor de RABO-reizen in Bolsward.
- 27 jan. Veel regen en wind
- 28 jan. N.W. storm.
- 29 jan. Gospel Festival in de Geref. Kerk te Bolsward.
- 1 febr. Rondgang v.d. 100 jarige Bosma Supermarkt.
- 5 febr. Maakte rondgang in Dedgum en eigen dorp voor de groep Friends.
- 21 febr. Bolsward schaatswedstrijd
- 28 febr. Rondgang in Rolde.

- 1 mrt. Weer in Rolde
- 14 mrt. Jacob Lootsma vindt het eerste kievitseï in Exmorra
- 15 mrt. Jan Blanksma vinder van het eerste kievitseï alhier.
- 16 mrt. Maakte rondgang voor Martha en Maria.
- 19 mrt. A. Harsta van Schraard 1ste kievitseï aldaar.
- 21 mrt. Mevr. Huitema-de Boer wordt 100 jaar.
- 24 mrt. W. Schakel-Miedema overleed en op 28 mrt. de rouwdienst alhier.

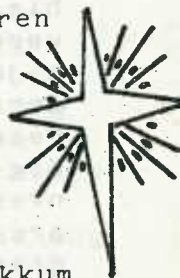
OVERLEDEN: Donderdag 24 maart jl. is mevrouw W. Schakel-Miedema, Kade 8, op de leeftijd van 65 jaar overleden. De rouwdienst werd gehouden op maandag 28 maart 's middags om 14.00 uur in 't Waitahûs' te Tjerkwerd, waarna de teraardebestelling aldaar plaatsvond.

Wij wensen haar familie en al de anderen voor wie zij iets heeft mogen betekenen kracht en sterkte toe om dit grote verlies te dragen. Dat zij zich laten troosten door de zekerheid dat Wiepkje is ingegaan tot de rust van de Heer, die haar herder was.

15 april overleed Mevr. Koopmans-Jonritsma op de leeftijd van 85 jaar. Na dit alles kwam ik niet uit huis vandaar alleen verslag van de eerste maanden.

En daarom het volgende uit het boekje "Met kinderen zingen".

"Eens zal er vrede zijn
Eens droogt God elke traan
En nergens wordt meer kwaad gedaan
Op alles staat zijn heilige naam
Geen oorlog wordt geleerd
Wanneer de Heer regeert!"

De laatste maanden riep ik weer om in Koudum, Makkum, Exmorra, Schraard, Blauwhuis, Driesum, Wouterswoude, Joure en Franeker. Ik nam deel aan 2 wedstrijden en wel in Woudsend en Enkhuizen.

Dit jaar maakte ik nog een viertal geboortes bekend!

Als slot ditmaal: Ik ben met u al de dagen!

Laat uw belofte, Heer een blijde werkelijkheid een vaste steun mij zijn.

Houd ik in stormgetij het oog op U gericht,
dan wordt de zwaarste wolk omlind van zilv'ren licht.

Dan weet ik niet wat mij nog in de toekomst wacht,
maar dat Gij bij mij blijft dat geeft mij rust en kracht

Van huis tot huis de hartelijke groeten van

de Dorpsomroeper.

Berichten van dorpsbelang

De jaarlijkse ledenavond werd gehouden op 25 november. Verschillende zaken kwamen aan de orde o.a. de wind-energie. In de raadsvergadering van 26 september te Witmarsum is een positieve uitspraak gedaan over het plan Windturbines Baburen b.v. Men denkt aan vijf turbines in het plan op te zetten. Dorpsbelang zou dan een aandeel in het gehele park kunnen krijgen. Op 22 november hield de gemeente een informatie-avond over dit onderwerp. Het plan ligt nu bij de Provincie. Op korte termijn zullen wij als bestuur een speciale ledenvergadering beleggen over dit onderwerp.

Deze avond heeft wat het bestuur betreft een drievoudig doel. Als eerste wil het bestuur informatie geven over het plan om als vereniging deel te nemen aan het project op Baburen. Het tweede punt betreft een open discussie over dit voornemen. Als derde stellen we ons voor met elkaar te stemmen over de plannen.

Natuurlijk zal het bestuur met zo volledig mogelijke informatie komen, ook met betrekking tot de financiële aspecten van het plan. De stemming vindt plaats volgens de regels die hiervoor in de statuten der vereniging zijn vastgelegd. Het bestuur is van mening dat juist deelname in dit plan op dit moment zeer gunstige perspectieven biedt. Wij hopen dan ook op een brede steun vanuit het dorp voor bovengenoemde plannen.

In 1995 staat het dorpsvernieuwings-project op het programma. Het gaat in Tjerkwerd om de omgeving Kerk, Kerkstraat en Singel. Als de plannen zo ver zijn, gaat de gemeente een hoorzitting beleggen waar men inspraak-mogelijkheden heeft. Te zijner tijd komt er nog een 2e avond, men kan dan niet meer op de plannen ingaan. Ook het bestemmingsplan tweede fase wordt in 1995 bouwrijp gemaakt.

Het huisje in de Kerkstraat kwam voor de zoveelste keer aan de orde. In 1995 komt het gemeente garantie-fonds met een nieuwe regeling. De gemeente heeft voorgesteld de eigenaar aan te schrijven met het verzoek het huisje op te knappen, wordt hierop niet gereageerd dan start er een procedure.

Op het sportveld wordt veel hinder ondervonden tijdens het balspel van beplanting met scherpe doornen. In de eerste instantie wou de gemeente hier geen aandacht meer aan besteden, maar de situatie wordt weer opnieuw bekeken.

Zo ook de Waltaweg, waar paaltjes zouden worden geplaatst op het trottoir, dit om te voorkomen dat het verkeer over de stoep rijdt en gevaar met zich meebrengt. Hier zal ook opnieuw aandacht aan worden geschonken door de gemeente.

Na dat in januari 1993 de populieren aan de Waltaweg zijn gerooid, ontstond er een situatie die kaal en open aan deed. De gemeente heeft ondertussen plantsoentjes aangelegd met in het midden één boom (iep). Toch is het aanzicht van de Waltaweg op dit moment nog kaal, om hier verandering in te brengen zou er op enkele plaatsen nog een boom geplant kunnen worden. De gemeente gaat dit punt ook bekijken.

Aan de N359 is een bushokje geplaatst, maar een fietsenrek ontbreekt daar nog. De gemeente heeft toegezegd dat er binnenkort een fietsenrek komt.

In het bestuur vond een verandering plaats. Richtsje Speerstra was na acht jaar aftredend. Richtje vanaf deze plaats nog bedankt voor je inzet de afgelopen acht jaar. Richtje wordt opgevolgd door Jelte Speerstra

Ids Schukken was na vier jaar aftredend maar stelde zich weer herkiesbaar, hij werd opnieuw gekozen. U hebt kunnen lezen dat er veel zaken in 1994 aan de orde zijn geweest. Hopelijk kunt u het volgend jaar verschillende resultaten zien. Wij vertrouwen er op u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet namens het
bestuur van Dörpsbelang Tjerkwerd e.o.

Playbackshow

Zaterdag 26 november j.l. werd onze jaarlijkse playbackshow gehouden. Om 8 uur 's avonds barstte de strijd om de Pier Zijslingbokaal weer los.

Er waren zestien nummers ingeschreven, waaronder 10 stuks in de categorie "bern" en 6 in de categorie "âldereren". Het werd een spannend gevecht tussen de vele deelnemers. De jury, bestaande uit Lieuwe Greidanus, Sytske Batteram en Edith Ypma stond voor een moeilijke opgave.

Na een welkomstwoord door voorzitter Jeannet Volbeda van Stichting Doarpshûs "It Waltahûs" werd de microfoon traditiegetrouw overgedragen aan Jan Dijkstra, die het verdere "praatwerk" op deze avond zou verzorgen. Ondanks zijn geringe muziekkennis, volgens eigen zeggen, wist hij het geheel weer op een sfeervolle wijze aan elkaar te praten.

De opening was voor Sjoerd W., Cor, Eduard en Folkert, die het nummer "It's Alright" van East 17 ten gehore brachten. Hierna kwamen de gebroeders Volbeda en Walsma aan de beurt met het nummer "Doris Day" van Doe Maar. Marrit Schakel moest het alleen doen en bracht "Buffalo Stance" van Nene Cherry met veel beweging en danspassen.

Toen ging het er hard, keihard aan toe met "Thunderstruck" van AC-DC. De zanger Bert-Jan met pet hield goed in de gaten of de rest van de band met Pieter B, Seakle W, Gerrit de H. wel hun best deed.

De dames Anna V., Teatske de H. en Hanneke B. vertolkten

"Trojan Horse" van Luv met een aantal moeilijke danspassen hierin verwerkt. Hierna volgde Susanna Witteveen met het nummer "Always" van Bon Jovi. Op de opmerking van onze presentator of dit geen band was, werd gezegd: de rest durfde niet, dus doe ik het alleen.

Als zevende op de lijst stonden Sytske, Sjoerd, Geertje en Siebe út Dedzjum met het nummer "Wat jij kan, doe ik beter" van Ria Valk en Peter en z'n Rockets. De vertolking van Ria Valk was levensecht met dansjes, rollende ogen en veel expressie. Hierna kwamen de zusjes Maria en Nynke Dijkstra met het nummer "Blue Sundaymorning" van Maywood en zij waren ook echt als zusjes gekleed en gekapt. Het nummer "You're the one that I want" van John Travolta en Olivia Newton-John werd gebracht door Jelmer en Marije Wijnja, compleet met sigaret, krullen en zwarte outfit. Het laatste optreden voor de pauze en tevens het laatste in de categorie "bern" was voor Dies V., Laura T. en Rianna en Gritta van B. met het mooie nummer "Dromen zijn bedrog" van Marco Borsato.

In de categorie "âlderen" werd gestart door Thea en Tjitsche Bakker met "Paradise by the dashboardlight" van Meatloaf. Na afloop vertelden de dames dat dit niet de goede uitvoering was, waarna zij aan het eind van het programma een herkansing kregen.

Jacob en Joost volgden met het nummer "Porch" van Pearl Jam. De mimiek van Jacob was schitterend. Joost was niet te zien, die zat helemaal verborgen in een pruik. Tineke S. en Nelly H. brachten eveneens een nummer van Meatloaf en wel "You took the words right out of my mouth". Als veertiende op de lijst met de kortste podium act kwamen Douwe A., Douwe W., Peter O. en Jan N. met het nummer "Heavy Metal" van Ugly Kit Joe. Het duurde 22 seconden en het begon met de kreet Heavy Metal, een roffel, gitaarmuziek en.....uit! Doordat de beoordeling niet zo snel kon, werd dit nummer nog eens volledig overgedaan.

Hierna kwamen Thea, Hendrika en Binke B. en Geert R. met het nummer "I want to break free" van Queen. Een bank, een tafel, een stoel, bloemen en een hond werden het toneel opgedragen. Het betrof de videoclip van Queen. Als laatste op de lijst waren vermeld S. en H. te T. Na vele foutieve gissingen onder het publiek (Sjoerd en Hannie Gaastra, misschien volgend jaar?), verschenen op het podium Sjoerd Breeuwsma en Hinke Twijnstra met het nummer "Dicht bij elkaar" van Vader Abraham en Carry Tefsen. Na deze uitzetter ging de jury in beraad en even later werd hun keuze bekend gemaakt.

Bij de "bern": nr.3 "Dromen zijn bedrog" van Marco Borsato
nr.2 "Buffalo Stance" van Nene Cherry
nr.1 "Wat jij kan, doe ik beter" van
Ria Valk en Peter en Z'n Rockets

Bij de "âlderen":

nr.3 "Dicht bij elkaar" van Vader Abraham
en Carry Tefsen
nr.2. "Porch" van Pearl Jam
nr.1 "I want to break free" van Queen

Er was voor iedereen een aandenken en voor de prijswinnaars een beker. Nadat de nummers één opnieuw hun optreden hadden gedaan, maakte Jan Dijkstra bekend dat de Pier Zijsling Bokaal dit jaar ging naar Thea, Hendrika en Binke Bakker en Geert Rosier. Na afloop kon men nog swingen op de muziek van de discotheek.

Wij kunnen terugkijken op een geslaagde avond en bedanken dan ook een ieder die hier aan meegewerkt heeft.

Stichting doarpshûs "It Waltahûs".

Malheur op "De Hersteller"

Wenje yn in mole In skoft tebek yn 'e tiid

TROCH GERBEN WIJNJA

Op dit stuit wurdt der hurd wurke oan it meitsjen fan in nij Frysk moleboek. Takom jier bestiet de Stichting De Fryske Mole 25 jier en dat jubileum wurdt oangrepen om it Fryske molebestân yn boekfoarm út te jaan. Saas bekend is ús Beabuorstermole al wer sûnt jierren eigendom fan dyselde provinsjale molestichting. Nêst de mei pannen dutsen achtkante muontsmole stiet in opfallend molehúske dat mei syn wytferve muorren foar in fleurich aksint yn it lânskip soarget. Jierrenlang hat mûnder Koopmans der mei syn frou yn wenne en no wurdt it troch Pier Zijsling brûkt als wetterskipsmuseum. Nearne yn Fryslân wurdt de striid fan de Friezen tsjin it wetter sa dúdlik ferteld en ik kin jo sizze dat it krewearjen fan Pier Zijsling lamelik omtinken en wurdearring krijt.

Dochs wol ik yn dit skriuwen ris in hiele oare kant fan de molen beskriuwe. In jiermannich lyn ha wy in restaurearre feanpoldermole yn Sintjansgea ferruile foar in wenhús yn Tsjerkwert. Dy mole wie fan itselde type als de Beabuorster mei dit ferskil dat der sûnt de bou (1857) yn wenne waard. No't ik, mei oaren wêrûnder Jan Hofstra út Skraard en Lourens Sierkstra út Wytmarsum, dwaande bin mei it skriuwen fan boppeneamd boek, like it my aardich om jim mei werom te nimmen yn 'e tiid doe't de mûnder der noch mei syn hûshâlding yn wenne en by wize fan sprekken dei en nacht yn't spier wie om de polder te tsjinjen. Yn 1979 hie ik in petear mei de soan fan de eardere mûnder. Understeand ferhaal is al ris publisearre yn it boek "Strijd in de Veenpolder - fragmenten uit de molengeschiedenis van de St. Johannesgaster veenpolder" dat ik skreau nei oanlieding fan de restauraasje. Wa wit komme der yn it nije Fryske moleboek noch wol ferhalen oer de âlde tiid op de Beabuorstermole. Mar no earst in ferhaal oer it wenjen op in mole yn earder tiid.

Malheur op „De Hersteller”

Op uitdrukkelijk verzoek der informant is in onderstaand verhaal de naamgeving veranderd.

Dit iets geromantiseerde verhaal berust op ware gebeurtenissen die zich rond 1920 op „De Hersteller” hebben afgespeeld.

Triest lag de veenpolder onder de grauwe najaarsluchten waaruit een aaneengesloten regensluier gestaag neerwaarts viel. Diep trokken karren hun sporen door de drek. Enkele pinken liepen nog te grazen in de drassige landen. Statig verhieven de boerderijen zich aan de horizon. Eenzaam en verlaten lagen de turfbulten in het veenland, terwijl langs de sloot de armzalige turfgraverswoninkjes stonden te treuren.

De hevige regenval had het werk in de veenderij stilgelegd. Alom werd gewacht op het omslaan van het weer. Tevergeefs echter. De toestand werd nog verergerd door het ontbreken van wind. De zes kapitale windmolens die de polder rijk was, bleven daarom in rust, zeer tegen de zin van ingelanden en polderbestuurders. Heviger dan ooit voelden zij de onbedwingbare behoefte om over te schakelen op stoombemaling. Daar waren ze nu natuurlijk niet mee geholpen. Voor het stoomgemaal had men nog geen meerderheid van stemmen kunnen krijgen, zodat vooralsnog vurig naar wind werd verlangd.

Eindelijk kregen de boeren hun zin. In de eerste helft van november begon de wind zijn droefgeestig lied door de takken van de bomen te spelen. Nu konden de molens gaan malen, al het overvloedige water uit de polder jagen. Voldaan sliepen de boeren in!

Die nacht waren de molenaars van de zes molens op hun hoede. Al geruime tijd hadden zij de lucht bestudeerd. Maar steeds waren zij weer mismoedig naar binnen gegaan. Door de boeren werd er veel druk op hen uitgeoefend. De molenaars werden min of meer voor de schuldige van de hoge waterstand aangezien. Maar . . . konden zij het helpen?! Opgelucht waren ze dan ook toen de wind doorbrak. Nu zouden ze hun kunnen eens laten zien. Met een onvermoeibare ijver, gelijk in hun contract beschreven stond, togen ze aan het werk.

Ook Wytse, de molenaar van molen VI.

Op klompen klostte hij de diep uitgesleten trap omhoog naar de kap. Dit pad was hem zo bekend. Ontelbare keren hadden zijn benen hem al boven gebracht om de kruiring of de as te smeren. Aan een oude verroeste spijker hing de bus met reuzel. Zelfs in het pikkedonker wist hij alles haarfijn te vinden. Klagend floot de wind door de kieren en gaten van de kap. Nog even en Wytse

kon de vang weer ophalen; dan kon het water weer bruisend en schuimend onder de molen door stromen. Al bij voorbaat verheugde hij zich erop. Er bestaat niks ergers, dan werkeloos te moeten toezien hoe het polderpeil steeds maar stijgt, vond Wytse. Hij was molenaar in hart en nieren.

Vlug liet hij zich neer bij het kippetrappetje dat de kapzolder met de smeertzolder verbindt. Iets té vlug echter, want in alle haast (hij wilde als eerste staan te malen) verstpapte hij zich bij de laatste hanetree. Juist onder dit trappetje bevond zich het openstaande luik van de smeertzolder. Met een hevig gerommel stortte Wytse bij de trap neer.

Daar bleef hij liggen . . . onbeweeglijk.

Even bleef het stil. Alleen de wind en het klaaglijk tikken van de regendruppels tegen het groezelige ruitje was hoorbaar. Toen werd er beneden gereageerd: „Wytse, wat is er gebeurd jongen . . . Wytse, Wytse dan toch . . . zeg dan wat!”

Het was Froukje de molenaarsvrouw. Vliegenvlug rende ze de trappen op toen ze geen gehoor kreeg. Geheel buiten adem kwam ze boven. Hijgend boog ze zich over haar man. Wat was er gebeurd, wat mankeerde Wytse? het waren gedachten die haar angstig deden huiveren. Onmiddellijk ging ze weer naar beneden en wekte Sjouke, hun oudste zoon, die nog onwetend in de bovenbedstee lag te slapen. „Sjouke, je moet naar dokter, vlug! Er is wat met vader.”

Zo snel hij kon kleepte hij zich aan en rende weg, de donkere nacht in. Als zwarte schimmen stonden er al enkele molens te malen. Achter Sjouke stond de VI stil. De weg naar dokter over het drassige landpaadje was nog lang en zwaar.

Eindelijk was Sjouke in het dorp gearriveerd. Nog steeds priemden de regendruppen in zijn gezicht. Maar hij merkte het niet. Hij zocht het grote huis van de dokter. Nergens brandde meer licht. Het was maar goed dat Sjouke de weg wel kon dromen. Bij de dokter aangekomen rukte hij onmiddellijk aan de bel die luid klingelde in de kille gang. Sjouke was bekaf; hij kon bijna niet meer. Hijgend stond hij op de stoep. Toen de deur open ging was het de oude dienstknecht die hem binnen liet.

„Wat is er gebeurd jongen? Foei, wat zie jij eruit.”

„De dokter moet komen. Vlug. Er is wat met vader.”

Inmiddels was dokter De Vries op het gestommel en geroep van Sjouke afgekomen.

„Span vlug het paard voor de koets, Kobus. Er is haast bij,” gebood de dokter, waarop de oude knecht verdween.

Krakend zette de glazen wagen zich in beweging. Het paard trok de kar moeizaam door de verpapte sporen. Twee kaarslantaarns

aan weerskanten van het koetsje wierpen hun vale schijnsel in de donkere nacht. Op de bok zat Kobus, diep weggedoken in zijn dikke duffel. In de wagen zaten dokter en Sjouke. Sjouke zat te rillen. Hij zei niks. De dokter probeerde hem wat op zijn gemak te stellen.

Tenslotte werd de molen bereikt. Froukje kwam al naar buiten gerend. Het had haar allemaal veel te lang geduurd.

„Dokter, o dokter, ik ben zo blij dat u er bent,” riep ze geheel overstuur.

„Kom,” zei De Vries kalm, „laten we uw man maar vlug opzoeken.”

Bij het schaarse licht van een stallantaarn klommen ze naar boven.

Dokter onderzocht Wytse.

„Hij is toch niet . . . dood,” vroeg Froukje angstig.

„Wees maar gerust vrouw. Je man is bewusteloos. Hij zal wel weer bijkomen. Maar hier moet hij weg. De bedstee is z'n beste plaats. En eh . . . er moet volkomen rust heersen in de molen. Het spreekt voor zich dat er niet gemalen kan worden.”

Beneden gekomen, werd Kobus geroepen om te helpen. Eindelijk lag Wytse in de bedstee. Toen vertrok De Vries weer met Kobus op de koets.

„Hou je goed vrouw. Ik kom over twee dagen terug,” riep hij nog.

Kobus klakte met zijn tong. Het brave paard zette de stap er weer in. Hobbelen verdween de glazen wagen in de verte.

De volgende ochtend, in alle vroegte, wierpen vele boeren een vluchtige blik over de polder, nieuwsgierig of de molens wel maalden. Toen ze de VI niet zagen draaien, begrepen ze daar maar niks van.

„Is er misschien wat kapot? Dat konden we nu donders slecht gebruiken”, moeten ze hebben gedacht.

Eén der polderbestuurders stelde zich nog diezelfde ochtend persoonlijk op de hoogte van dit ongebruikelijke voorval. Luid stommelend trad hij de molen binnen. In het achterhuis trad Froukje hem al tegemoet. Ze verborg haar gezicht achter haar handen. Snikkend vertelde ze hem het hele verhaal, waarop de man gebiedend zei:

„Er moet wel gemalen worden, verdorie. Ik zal de nachtmaler bericht doen dat hij met deze molen gaat malen!”

„Maar de dokter heeft immers gezegd . . .”

„Zwijg! Het water moet uit de polder en daarmee uit!”

Met een dreun klapte hij de deur achter zich dicht en vertrok. Verslagen liet Froukje zich neervallen op een stoel in het molenkamertje. Door de openstaande tussendeur keek ze naar de bedstee van het verkleedkamertje. Daar lag haar man. Bewegenloos. Er rolden tranen over Froukjes wangen. Dribbelend kwam de kleine Sytske bij haar moeder:

„Boze man hè, mem?”

Vlug veegde Froukje haar tranen weg en drukte Sytske dicht tegen zich aan:

„Het komt welweer goed hoor, heb maar vertrouwen.”

Diezelfde dag bracht de poldervoorzitter een bezoek aan de molen. Onomwonden vertelde hij haar het besluit dat het bestuur vanmorgen had genomen:

„We geven jullie twee dagen de tijd! Daarna móet er gemalen worden.”

Maar na 48 uur was er nog niets in Wytse zijn toestand veranderd. De dokter had gisteren nog uitdrukkelijk gewezen op het belang van uiterste rust.

Daar was Geertsma, de voorzitter, echter allesbehalve van gediend.

„Als er dan niet om je man gemalen kan worden, verdwijnen jullie maar uit de molen. Wat is dit voor gesodemieter! Ik laat een woonark hier naar toe varen en daar trekken jullie maar in. Goedenmiddag!”

En weg was hij weer. Weg ging echter ook Sjouke. Froukje zond hem met een boodschap naar dokter De Vries. Toen deze de zorgelijke brief doorlas, trokken er diepe rimpels in zijn voorhoofd: „Wat zijn dat toch voor manieren,” zei hij hoofdschuddend, „er moet onmiddellijk een eind komen aan dit dwaze gedoe. Sjouke, zorg ervoor dat Geertsma vanavond bij jullie in de molen komt. Ik zal er ook zijn!” Tevreden voerde Sjouke de opgedragen taak uit, vertrouwend op de goede afloop.

's Avonds om 7 uur trad Geertsma de molen binnen. Vermoeid zat Froukje bij het oude potkacheltje dat het kamertje behaaglijk verwarmde. Boven de tafel ruiste de olielamp, terwijl buiten de wind door de wieken floot.

„Er zou gemalen moeten worden . . .” begon Geertsma.

Froukje ging er wijselijk niet op in; ze richtte zich op en liep naar de bedstee waar haar zieke man lag. De poldervoorzitter liet haar begaan en zag door de openstaande deur hoe de molenaarsvrouw haar zachte hand over Wytse's voorhoofd streek en over zijn handen die half gevouwen op het witte laken lagen. Ze snikte, maar herstelde zich direct toen ze de klink van de deur hoorde. Het was de dokter. Gelukkig . . .

Geschrokken keek Geertsma op.

„Dat treft. Ik moest u juist hebben Geertsma. Graag zou ik van u willen vernemen welke voornemens u koestert. Ik weet namelijk niet of u zich realiseert hoe ernstig de situatie hier is.” Met gedempte stem had dokter gesproken.

Fel trok echter de poldervoorzitter van leer: „De situatie in de polder is zorgelijk, dokter. De boeren willen dat er gemalen wordt. En nu staat de VI van de onderbemaling stil! Dat kán niet!”

Dreunend daalde zijn vuist neer op tafel.

„Dit gezin móet eruit. Morgen komt de woonark voorvaren. Knilles, de nachtmaler, neemt het vangtouw over. Ik heb gezegd!”

Maar dokter had z'n strijdbijl nog niet begraven: „Geertsma, ik zeg u, wanneer u het durft te wagen de zieke man uit de molen te halen, daag ik u voor de rechter! Begrepen? Voor poging tot moord!”

Strak keek De Vries zijn rivaal in de ogen. Zonder één woord nog te zeggen verdween deze echter.

Froukje was nog in het verkleedkamertje.

Ze stond te trillen op haar benen.

Dokter zag haar daar zo staan: bleek om haar ongeruste, angstige ogen. Hij liep op haar toe en sloeg een troostende arm om haar tengere schouders. „Het komt heus weer goed,” suste de dokter fluisterend. Beneden uit de bedstee klonk een klagende kinderstem. Het was Sytske. Ze kroop onder de dekens vandaan en zocht haar moeder op. Enigszins verlegen verborg ze zich achter moeders rok bij het zien van die vreemde meneer. Dokter aaide haar over haar krullebol en zei vriendelijk: „heit wordt wel weer beter, vast!”

Toen vertrok hij: „Heb geen zorgen voor morgen; Geertsma zie je niet weer,” riep hij door de donkere avond bij het instappen in de glazen wagen. Gerustgesteld ging de molendeur dicht. Het werd nacht.

De poldervoorzitter bleef inderdaad weg, evenals de gecommiteerden en ingelanden. Troosteloos bleef de VI in stilstand terwijl de andere vijf molens alle zeilen moesten bijzetten om het overvullige water op de boezem te lozen. Wekenlang bleef Wytse buiten kennis. Maar op een decembermorgen ontwaakte hij.

Wat heerste er een vreugde en dankbaarheid in dat molenaarsgezin. Toen dokter op z'n dagelijkse ronde even langs kwam, liet hij uiterst tevreden berichten achter: „Nog een paar dagen, Wytse! Dan mag er wel weer gemalen worden. Maar jij houdt voorlopig nog wél rust. Dat malen laat je maar over aan iemand anders. Ik zal Geertsma hiervan op de hoogte stellen. Het zal hem goed doen.”

Twee dagen later kwam Knilles tegen de avond op bezoek. Hij kende het molenaarsgezin goed, omdat hij Wytse 's nachts altijd assisteerde met nachtmalen. Hij vertelde dat er morgen met malen begonnen moest worden. Dat deed Wytse en Froukje goed. Eindelijk kon de VI uit z'n gehate stilstand worden bevrijd.

Die volgende morgen, in alle vroegte, kruidé Knilles, onder luid gekraak, de zware kap op de wind. Met een uiterste krachtsinspanning grepen zijn knoestige handen om de spaken van het kruirad. Vervolgens werden de bruingeteerde zeilen voorgelegd. De vang werd gelicht en daar zwaaiden de machtige wieken langs de nog donkere ochtendhemel.

Fleurig schroefde de vijzel het water omhoog dat schuimspattend de molen verliet. Dat ging zo geruime tijd door, dag en nacht. Langzaam kroop de wind echter naar het oosten.

„Pas maar op voor vorst,” waarschuwde Wytse, „ik heb het er niet zo op staan als ik die lucht zo bekijk. We konden wel eens sneeuw krijgen.”

Toen de wind in kracht toenam, rolde Knilles de zeilen vast uit voorzorg op en sloeg ze lening achter de zeilklampen.

Wytse kreeg gelijk. Binnen twee dagen had koning Winter de veenpolder in z'n macht. De molens moesten noodgedwongen stoppen met malen, maar deze welgemeende rust kwam de molenaars ook van harte toe: het peil was behoorlijk gezakt tot tevredenheid van een ieder.

Spoedig brak de Eerste Kerstdag aan. Gearmd gingen Wytse en Froukje door de besneeuwde landen naar het dorp om de kerstdienst bij te wonen. Froukje droeg de kerkstoof bij haar, die fraaiversierde stoof met z'n koperen hengel. Sjouke moest op Sytske passen.

Tegen de avond keerden de molenaar en z'n vrouw terug in de molen. Sjouke had koffie gezet, zodat de geur van koffie en brandende turven het molenkamertje met heerlijkheid vulden. Toen het gezin zo gezellig rond de tafel zat, onder de ruisende olielamp, vertelde Wytse het kerstverhaal aan z'n kinderen.

Na afloop dribbelde Sytske naar het raam. Ze keek over de bevroren sloot die als een lint van zilver onder de sterrenhemel lag. In de veenarbeidershuisjes brandde het spaarzame gele schijnsel van de lamp.

Wonderschoon schitterde de sneeuw waar een flauwe lichtbundel zich door de vettige raampjes naar buiten had weten te dringen.

„Mooie sterren, Sjouke,” riep Sietske.

„Ja,” zei hij, „het zijn net de engelen uit het verhaal van heit, heel in de verte, die aan het zingen zijn over het kindje Jezus in de stal van Bethlehem.”

Zachtjes begon mem te zingen: „Vrede op aarde,
in de mensen een welbehagen”.

Advents-concert in de St. Petruskerk te Tjerkwerd

Zaterdagavond 10 december a.s. geeft het kerkkoor "Tjerkwerd-Dedgum" een advents-concert in de St. Petruskerk te Tjerkwerd.

Het koor staat o.l.v. dhr. H. Faber uit Joure, die vanaf 1993 hier dirigent van is. Dit koor is opgericht in 1957. Naast het meewerken aan kerkdiensten, treedt het regelmatig op tijdens festivals en in diverse tehuizen.

Faber studeerde drie jaar kerkmuziek en vindt het een uitdaging nu als dirigent werkzaam te zijn.

Aan dit concert werken verder mee: Frans van der Hauw en Pytsje Feenstra.

Frans van der Hauw is vaste organist van de St. Petruskerk en is zeer bekend door zijn vele concerten die hij in onze omgeving en ver daar buiten reeds heeft gegeven.

Pytsje Feenstra is geboren in Tjerkwerd, maar woont nu in Amsterdam. Het afgelopen jaar slaagde ze voor het examen uitvoerend musicus blokfluit aan het Sweelinck-conservatorium. Haar virtueuze fluitsolo's boeiden reeds vele mensen.

Het programma bestaat uit bekende en minder bekende advents- en kerstliederen, afwisselend gebracht door koor en solisten.

De aanvang is 20.00 uur en de toegang is gratis.

Contact adres:

J.W. Nota, secretaris
Waltaweg 41
8765 LN Tjerkwerd
tel.: 05157-9499

PERSBERICHT

GGD Zuidwest Friesland goed bekend bij algemeen publiek.

Twee op de drie inwoners van Zuidwest Friesland kent de GGD Zuidwest Friesland. Dit is een van de uitkomsten van een onderzoek dat de GGD heeft laten uitvoeren naar haar bekendheid bij het algemeen publiek. Vrij veel mensen die hebben meegedaan aan dit onderzoek weten spontaan werkzaamheden van de dienst op te noemen. De GGD heeft dit onderzoek laten verrichten om in de toekomst het algemeen publiek beter te kunnen bereiken en te bedienen.

De bekendste werkzaamheden van de GGD zijn de jeugdgezondheidszorg op school en de bedrijfsgezondheidszorg. Ook de vaccinaties van "reizigers naar warme streken" en jeugdtdanzorg zijn redelijk bekend bij het publiek. Toch denkt nog steeds een aantal mensen dat de GGD Zuidwest Friesland ambulancevervoer voor haar rekening neemt. Iets dat misschien wel wordt opgeroepen door landelijke televisiebeelden, waarin de ambulance meestal afkomstig is van de GGD of GG en GD uit de grotere steden.

Ondanks het feit dat een klein deel van het publiek de GGD niet kent, is men bij de GGD redelijk tevreden over de bekendheid. Ruim 5 jaar geleden kende slechts 1 op de 7 mensen de dienst, die destijds werkte onder de naam Basisgezondheidsdienst.

Hoewel dus niet ontevreden gaat men bij de GGD verder werken aan de vergroting van de bekendheid. "Want, zo is de opvatting, de dienst is er voor alle mensen van Zuidwest Friesland. Het zou jammer zijn als mensen niet aan de GGD denken als ze bijvoorbeeld op zoek zijn naar informatie over gezondheid en voorkoming van ziekten. Het is daarbij belangrijk om een aantal diensten die we verlenen bekend te maken bij bepaalde groepen, bijvoorbeeld ouderen."

Over niet al te lange tijd komen de resultaten beschikbaar van een onderzoek naar jeugdgezondheidszorg van de GGD Zuidwest Friesland. Dit onderzoek gaat niet alleen in op de bekendheid van deze dienstverlening. Het peilt ook de tevredenheid van de mensen hierover en de behoeften/wensen die men heeft op dit gebied.

NB Voor nadere informatie kunt u zich wenden tot P. du Bois (05150 - 89588) of B. Soenveld (05150 - 89589)

Dorpencompetitie -voetbal

TJERKWERDER TALENT VOOR DE LEEUWEN GEGOOID

Derde plaats voor "de onzen" in voetbaldorpencompetitie.

Tjerkwerd liep in juni wederom de eerste prijs mis in de jaarlijkse voetbal-dorpencompetitie. Het team kwam ditmaal niet verder dan een derde plaats. De magere jaren duren dus voort. De laatste jaren heeft zich helaas erg weinig voetbaltalent aangediend in het dorp. Alleen Alex Draaisma toonde aan dat hij een leuk balletje kan trappen.

Gelukkig gloort er nu hoop aan de horizon. De competitie van dit jaar liet namelijk de (bijna-)doorbraak van enkele nieuwe spelers zien. Eduard Witteveen, Steef Haarsma, Jolt van Buren en Jacob Hofstra maakten hun debuut in de Tjerkwerder ploeg. De als rechtsback spelende Eduard toonde telkens veel inzet en bleek- indien noodzakelijk- keihard de duels aan te durven gaan. Zo hoort het! Eduard kan dan ook terugzien op een geslaagd toernooi, alleen zijn passing kan nog beter. Steef, Jolt en Jacob hadden het nog te moeilijk tegen hun fysiek sterkere tegenstanders maar zijn spelers waar Tjerkwerd in de toekomst nog veel plezier aan kan beleven.

Voor Tjerkwerd kwamen dit jaar de volgende spelers in het veld: Rudi Mekking (keeper), Herke Bakker, Eduard Witteveen, Wim Kunnen, Anno Galama, Alex Draaisma, Broer Feenstra, Steef Haarsma, Erik Velting, Marcel de Haan, Johan Velting, Jolt van Buren en Jacob Hofstra. Omdat de meeste dorpen geen team van elf spelers meer op de been kunnen brengen wordt er de laatste jaren (oh, hoe treurig!) in negentallen tegen elkaar gespeeld.

Tjerkwerd startte het toernooi vrij goed tegen titelverdediger Schettens. Met de opstelling Rudi-Eduard-Wim-Johan-Herke-Erik-Broer-Marcel-Steef werd de tegenstander een kwartier lang met de rug tegen de muur gezet. Doelpunten vielen echter niet, waarna het offensief wegebde. Schettens wist daarna het initiatief

enigszins over te nemen en scoorde prompt 0-1.

Twee oprispingen van Erik gaven Tjerkwerd een 2-1 voorsprong maar vlak voor tijd kwam er toch nog een gelijkspel op het scorebord.

Tegen Schraard blameerde Tjerkwerd zich door 1-1 te spelen, omdanks het feit dat men twee spelers meer had. De tegenstander kon namelijk maar zeven man op de been brengen. Na een moeizame voorsprong (Erik) was de eerste de beste en enige tegenaanval van Schraard meteen raak, 1-1. Tjerkwerd knoeide vervolgens maar raak en verloor uiteindelijk een duur punt.

Vervolgens werd in de derde wedstrijd tegen Gaast/Ferwoude sportief revanche genomen. Door afwezigheid van Erik, Johan en Marcel kregen Jolt en Jacob de kans om mee te doen. Verder meldde Anno zich bij de selectie. Het zeer jeugdige team Rudi-Eduard-Wim-Anno-Herke-Broer Alex-Steef-Jolt(Jacob) maakte vlot combinerend gehakt van de tegenstander. Drie fraaie goals van Anno en een treffer van Broer resulteerden in een 4-0 overwinning. Als vierde tegenstander wachtte koploper Wons. Bij winst op deze ploeg zou Tjerkwerd de leiding in het toernooi over kunnen nemen. Met de sterkst mogelijke opstelling wilde men dan ook aantreden. Marcel-Johan-Erik en Wim moesten echter allemaal om uiteenlopende redenen verstek laten gaan. Met een piepjonge ploeg diende Tjerkwerd daarop de strijd met Wons aan te gaan. Het werd een onvergetelijke wedstrijd waarin "de onzen" als leeuwen voor elke bal vochten tegen het kwalitatief sterkere Wons. Laatstgenoemde ploeg kwam al snel op een 1-0 voorsprong. Tjerkwerd antwoordde meteen met een gelijkmaker van Broer. Wons drong Tjerkwerd weer in het defensief wat uiteindelijk een 2-1 voorsprong opleverde. Onverwacht viel vlak daarna wederom de Tjerkwerder gelijkmaker. Steef profiteerde van een blunder van de Wonser keeper.

Wons bleek duidelijk aangeslagen door deze gelijkmaker en ging nog fanatieker richting vijandelijk doel.

Rudi stond echter uitstekend te keepen, terwijl zijn ploeggenoten voor elke meter vochten. Op een doodschop meer of minder werd niet gekeken. Vooral Anno, Broer en Herke schaafden en schoffelden er lustig op los, tot zichtbare ergernis van Wons die maar geen bres konden vinden in de defensie.

Een minuut voor tijd ging het desondanks toch nog mis. Slecht wegwerken in de Tjerkwerder defensie werd afgestraft, 2-3. Daarmee waren de titelkansen verkeken. De laatste wedstrijd tegen Parrega (0-3 winst) ging dan in feite ook om des keizers baard. Eindstand van het toernooi: 1. Wons 2. Schettens 3. Tjerkwerd 4. Gaast/Ferwoude 5. Schraard 6. Parrega.

Het gehele toernooi werd dit jaar in Tjerkwerd gespeeld. Dit was een verademing vergeleken bij 1993, toen er telkens "Kluitje-voetbal" op het piepkleine knollenveldje van Schettens plaatsvond.

De dorpencompetitie leeft overigens allang niet meer zoals vroeger, toen veel dorpelingen stonden te dringen om een plaatsje in het elftal. Anno 1994 is die animo ver te zoeken. Qua publieke belangstelling is het ook al treurig gesteld. Vooral Tjerkwerd laat zich wat dat betreft van z'n allerslechtste kant zien. Ondanks dat alle wedstrijden hier in eigen dorp worden gespeeld (men hoeft er als toeschouwer dus niet eens om te reizen!) komt er bijna geen hond kijken. Alleen trouwe supporter Gurbe Brandsma, Wiko Hekkema en Ids Schukken werden telkens langs de lijn gesignaleerd. Triest mensen, triest! The bold en the beautiful is blijkbaar leuker.....?

Gevraagd

In Tjerkwerd wonen veel jongeren die lid zijn van V.V. Bolswardia. Wie van hen zou vanaf november de maandelijkse bezorging van clubblad 't Groentje op zich willen nemen?

Beloning aan het eind van het seizoen: enkele mooie voetbalposters en een avondje uit met alle bezorgers.

Liefhebbers aanmelden op tel.no. 9270

50 jaar vrij

Koninginnevereniging Makkum

opgericht in 1898

Contactadres:

S.J.R.Homan
Houtmolen 13
8754 GJ Makkum
tel. 05158-32653

50 JAAR VRIJ!!!

Iets om bij stil te staan en te vieren.

De koninginnevereniging en de gezamenlijke buurtverenigingen in Makkum zijn al geruime tijd bezig een feestweek te organiseren ter ere van de 50-jarige bevrijding in 1995. Een belangrijk onderdeel hiervan is -zoals elke 5 jaar- een grote optocht.

Wij, als organisatie, zouden graag willen dat deze optocht gezamenlijk voor heel Wunseradiel wordt gehouden. Dus bevrijdingsfeest 1995 voor Wunseradiel wordt in Makkum gevierd.

Voelt u hier iets voor en wilt u aan deze optocht meewerken, dan nodigen wij u van harte uit voor een informatieavond. Voor elke deelnemende wagen is een bedrag vastgesteld als "startgeld". Tevens zijn er zeer grote prijzen te winnen.

Heeft u belangstelling of wilt u meer weten? Kom dan naar de informatieavond op donderdag 15 december om 20.00 uur in Hotel De Prins te Makkum. Omdat we graag willen weten op hoeveel mensen we kunnen rekenen, verzoeken wij u onderstaand strookje terug te sturen vóór 1 december a.s.

Met vriendelijke groet,
namens koninginnever. en de gez.buurtver.

S.J.R. Homan

=====

NAAM VERENIGING/SCHOOL.....

KOMT MET PERSONEN

.....HEEFT GEEN BELANGSTELLING

Herinneringen aan Tjerkwerd (3)

DOOR WILLEM ZWAAGSTRA

In februari 1910 geboren als jongste zoon van Douwe Zwaagstra en Lieske Blümer, in het huis bij het café "De Vlijt". Heit Douwe had de wagenmakerij naast het café, nu Waltaweg 47. Ik ging naar de Openbare Lagere School op it Ald Hiem bij master Huttinga.

Na de schooltijd wilde ik bij een boer gaan werken en ik kwam voor één jaar bij boer Van der Krieken in Jubega-Schurenga en later bij boer Van der Meer, tussen Burgwerd en Witmarsum. Ik had het daar best naar mijn zin en ben daar later nog vaak geweest.

Daarna ben ik thuis gaan meewerken in de wagenmakerij; ik was toen 15 jaar, mijn broer Drikus 18. We hadden ook nog een oudere broer Hidde, maar die was al vroeg getrouwd en het huis uit. Us heit is in 1921 bij een ongeval met van een lorrie afrollende boomstammen om het leven gekomen en toen moest broer Henderikus de leiding overnemen.

Eerst waren er nog wel veel klanten, maar tijden veranderen. Het was net in de overgang van houten wielen naar wielen met rubberbanden, zodat er toch wel minder werk kwam. Maar er kwam een vrachtrijderij te koop. Elk dorp had toen wel zo'n bodedienst en daar zagen wij wel wat in. Maar wij wilden het met een auto doen. Er werd een "T"-Ford-truckje gekocht en zo hebben we een paar jaar die bodedienst gedaan. Henderikus wilde echter liever personenvervoer gaan doen; hij had geheel eigenhandig al een busje gebouwd op ook zo'n "T"-Ford chassis.

Wij begonnen met een lijndienst tussen Parrega-Dedgum-Tjerkwerd naar Bolsward. In het begin was dat vier keer per dag. Niet dat we daarvan konden leven, het was meer een bijverdienste bij de wagenmakerij en het café.

Ook zus Romkje reed als chauffeur op de "T"-Ford bus, dat was in die dagen iets héél bijzonders!

Nu woont zij in Huylickenstein te Bolsward.

Ook herinner ik mij dat de weg van Workum naar Parrega wel 10 jaar afgesloten geweest is. Het wegdek was erg slecht, maar de gemeente had geen geld. De lijndienst liep toen van Workum over Ferwoude en Gaast naar Bolsward. Later is de weg wel opgeknapt en kon er weer over Parrega gereden worden.

In Workum zat nog een busdienst van Faber, maar de oude Faber wilde er wel uit en zijn zoon Wouter zou het voortzetten. Omdat Wouter niet op zaterdag wilde rijden liet hij een jongen het doen, hoewel dat niet mocht. Die jongen was nog maar zeventien jaar. En toen die bij Parrega met bus en passagiers in de Trekvaart terecht kwam, werd hun vergunning door de Rijksverkeersinspectie ingetrokken en is ons gevraagd of we dat lijntje konden overnemen. Als wij dat toen niet gedaan hadden, was er op dat tijdstip al een tram gekomen. Maar wij hebben het overgenomen en kort daarna ook een dienst van Bosma uit Lollum die ging van Bolsward-Burgwerd-Lollum-Franeker naar Leeuwarden. Omdat ook daar een bus van in de sloot was geraakt werd ook hun vergunning ingetrokken. Zo ontstond er dus een rechtstreekse lijn van Workum naar Franeker.

Dat liep wel knap, totdat in het begin van de Tweede Wereldoorlog delen van de lijnen stilgelegd moesten worden. Dat was onder meer het geval met de lijn Bolsward-Franeker. Zo ongeveer in 1941 waren de meeste concessies afgelopen, en werd de "Zuidwesthoek" opgericht. Alle bestaande maatschappijtje werden bijeengevoegd: Bouma van Makkum, de Boer van Gaast, ook wij en nog een paar particuliere bedrijfjes.

Er is toen een kontrakt gemaakt, waarin stond dat mijn broer Henderikus op de lijn Bolsward-Workum kon blijven rijden. Maar wat moest ik? In de wagenmakerij was niets meer te doen, maar ik kon wel in de garage in Balk komen en moest dus verhuizen. In Balk was geen geschikte woning te krijgen en daarom dacht ik aan een woonark. Een kennis van mij, garagehouder Van Dijk in Bolsward zou ook eens uitzien, en zo gebeurde het dat hij in de Leeuwarder Courant een advertentie zag waarin een

woonark werd aangeboden. Dat was in Grouw en hij dacht: "Ik zal meteen maar even opbellen." Toen wij daar de volgende dag kwamen, stond er al een grote rij belangstellenden, maar omdat wij gebeld hadden, hadden wij toch de eerste keus. De ark zag er wel goed uit en ik had er wel zin in. De prijs was f. 5000,-. "Je kunt 'm nemen, je kunt 'm laten" werd er gezegd en zo kwam ik in het bezit van die ark.

Hoe we hem naar Balk hebben gekregen is een verhaal apart, maar mijn vrouw Tine de Haas en ik gingen dus uit Tjerkwerd weg. En hiermee zijn onze herinneringen aan de tijd in Tjerkwerd op papier gezet. Tine de Haas is een dochter van Trijntje Jorritsma en Jetze de Haas, dus een zuster van Harmen en Anneke, waarvan al eerder herinneringen in 't Skieppesturtsje zijn opgenomen. Hartelijke groeten van ons uit Balk,

Fam. W. Zwaagstra,
De Warren 16,
8561 ED Balk.

It Sinteklazefeest

Wie zoet is krijgt lekkers

Sinterklaas in Tjerkwerd.

Op 19 november is Sinterklaas in Tjerkwerd geweest. Hij had niet zoveel tijd, want diezelfde middag moest hij ook nog naar Bolsward toe. Gelukkig lag Tjerkwerd op de route en aan het Waltahûs had hij leuke herinneringen van zijn vorige bezoeken.

Om half drie hoorden we het korps al spelen, maar de boot zagen we nog niet. Toen zagen we een Zwarte Piet in de mast en eindelijk kwam Sinterklaas in beeld; er werd gewuifd en gezongen en daar kwam de fraaie stoomboot al aan. Je kon aan de Sinterklaas zien dat hij al

een oude man is, want hij had nogal wat hulp nodig toen hij van de boot afstapte. De kinderen keken af en toe wel wat bang naar de Pieten, maar toen ze gingen strooien was dat al gauw over. Yeb Witteveen stond al op de Sint en zijn gevolg te wachten met zijn sjees en paard ervoor. Dat is toch altijd weer een mooi gezicht zo'n sjees en paard. Het korps bleef op de boot zitten spelen tot ze bij het Waltahûs aankwamen en gingen samen met de kinderen naar binnen. De Sint maakte nog een rondje door het dorp, ging toen naar het Waltahûs waar het korps "Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht" speelde. Het was gezellig vol in het Waltahûs. De kinderen zaten natuurlijk vooraan en zongen nog een paar liedjes. Toen nam de Sint het woord en zei al direkt dat de kinderen hun schoen mochten opzetten diezelfde avond. Daarna mochten de kinderen bij hem komen. Veel kinderen hadden wat voor de Sint gemaakt en hij was er af en toe stil van zo mooi vond hij het. De meeste kinderen mochten ook even bij hem op schoot zitten en wat vertellen. Zo ook Klaas Haytema, hij wilde wel een mopje vertellen. Het ging over een restaurant en toen wist hij het niet meer. Volgend jaar nog maar eens een keer Klaas?

Ondertussen kregen de kinderen chocomel en pepernoten van de Pieten. Het smaakte heerlijk. Toen was het de beurt van Mark, Laura en Ruben om bij de Sint te komen. Mark had zoveel haast dat hij slipte en met zijn voet achter een stoelpoot bleef haken. Arme Mark hij moest naar het ziekenhuis en werd direct geopereerd; hij moest er zelfs een nachtje blijven. Hij werd de volgende dag weer door zijn vader en moeder opgehaald. Maar de eerste weken zit er wel gips om zijn arm en dat speelt niet zo prettig. Sterkte Mark!

Nadat de jongste kinderen bij de Sint en Hoofdpiet waren geweest werd het tijd voor de Sint om verder te gaan. Begeleid door het korps zongen de kinderen "daaaaaaaaaaag Sinterklaasje" en de drie achtergebleven Pieten deelden kadootjes uit aan de jongste kinderen. Je kon aan de gezichtjes wel zien dat ze een paar leuke uurtjes hadden gehad en we hopen vanzelf dat de Sint volgend jaar weer komt.

Toen was het de beurt aan de oudere jeugd. Daar was een heuse disco voor besteld met gekleurde- en flitslichten en een hoop decibellen. Het was een pyama-disco en bijna iedereen was ook in pyama. Het was wel even wennen voor sommige kinderen, maar niet langer dan even, want de beuk ging er direct in en ging er niet meer uit voor het zeven uur was. Wat was het gezellig en wat kunnen ze hier al goed dansen en swingen het kon niet op. Er werd nog twee keer levende stoelendans gedaan en voor de liefhebbers was er nog patat. Voor velen was het te vroeg afgelopen, maar ik was hartstikke afgepeigerd en blij toe dat het zeven uur was. Toen stopte disco-silver met het draaien van de plaatjes. Voordat de kinderen weggingen moesten we beloven dat dit vaker georganiseerd zal worden. We konden alleen nog maar bevestigend knikken, want ook onze kelen waren schor van het meezingen met Marco Borsato.

Toos.

Wy winskje elkenien noflike feestdagen
en in lokkich 1995.

IT PJUTTEHONK

ROEMENIE ROEPT

ROEMENIE ROEPT

Een aantal leden van de werkgroep Roemenië Roept is weer teruggekeerd van haar jaarlijkse bezoeksweek in oktober. Dit bezoek wordt elk jaar gedaan om te zien of de goederen terecht zijn gekomen, wat er mee is gedaan en waar nog dringend behoefte aan is. De groep bezocht de kindertehuizen in Nasaud en Beclean en zag daar dat men heel langzaam bij de wal opklautert. De hulp is nog wel nodig maar de akties van de afgelopen jaren hebben toch al enige vrucht afgeworpen.

Heel anders gesteld is het met een psychiatrisch ziekenhuis in Beclean, zo vertelde men. De toestanden zijn daar nog schrijnend, zo niet onmenselijk. Ze troffen er een jonge duitse psychiater aan, die een half jaar vrijwilligers-werk deed. Hierbij financieel wat gesteund door vrienden en kennissen. Hij stelde zich ten doel om de kelderverdieping leeg te krijgen. Deze kelder verdieping wordt 'bewoond' door mannen en vrouwen, die soms met z'n drieën op een éénpersoonsbed liggen. Slecht of nauwelijks gekleed, en soms in tijden niet gewassen. Hun behoefte laten ze lopen of doen het op één emmer in de hoek van de kamer. Eén voor één probeert deze jonge psychiater nu om deze patienten schoon te krijgen en af en toe in de buitenlucht te laten wandelen. Dat schoonmaken, we kunnen het ons amper voorstellen, gebeurt door met een dompelaar wat water te verhitten in een pannetje en dat te verzamelen in een baby-badje. Dan wordt het vuil wat vaak aan het lichaam zit vastgekoekt, langzaam losgeweekt. Het is voor het ziekenhuis hier een hele stap, om één patient schoon te krijgen, zo meldde de jongeman. Er zijn veel dekens nodig en kleden en matrassen. Eigenlijk kunnen we alles gebruiken, spullen om water te verhitten, schoonmaakmiddelen, desinfecterende spullen, etc. Maar het meest zitten we te springen om goed personeel.

Helaas kan de werkgroep ze dat niet bieden, maar voor het overige zullen ze hun best doen. De werkgroep besloot dan ook om dit jaar wat extra aandacht aan dit ziekenhuis te schenken.

In de dorpjes, wat verderop in de Karpaten, krabbelt men ook heel langzaam bij de wal op. Wel is daar nog van alles nodig om de lange koude winter door te komen. Voedsel, kleding, brandstof. Zelfs aan water is er gebrek. Mochten er al geluiden zijn geweest, die zeiden dat de werkgroep maar een ander land moest omzien met hun akties, dan heeft het bezoek aan Roemenië de afgelopen maand bewezen dat dat nog lang niet kan. Zolang de leden van de werkgroep er nog niet van overtuigd zijn dat men zich daar enigszins kan redden zonder hulp, gaan de akties vanuit de zuid-westhoek gewoon door. En ... men gaat elk jaar zelf zien hoe de zaken er voor staan.

De inzamelingsweek is dit jaar gepland:

Vrijdag 16 dec.
2-6 uur!

Aginda

- 5 des. Sinteklazefeest, skoalle
en Pjuttehonk
- 10 des. Advintskonsert tsjerkekoar
St. Petrustsjerke 20.00 oere
tagong frij
- 16 des. Aksje Roemenië Roept
Dependance It Waltahûs 14.00 - 18.00 oere
Ynformaasje tel. 2968
- 25 des. Krystfeest foar de bern 19.00 oere
- 1 jan.'95 Skieppesturt-útrikking 21.00 oere
yn It Waltahûs.

Bedankjes

Hallo allemaal,
Hartelijk bedankt voor de vele bezoekjes
kaarten, bloemen en fruit tijdens mijn
verblijf in het ziekenhuis en thuis.

Akke Wijngaarden-Postma

Hierbij willen wij iedereen hartelijk be-
danken voor de vele kaarten, bloemen en
kado's die wij kregen bij ons huwelijk
op 9 september.

Bert en Agatha Miedema-v.d. Zee
Waltaweg 1, Tjerkwerd.

Lianne is al weer 4 maanden. Langs deze weg willen we iedereen heel hartelijk bedanken voor de enorme belangstelling, kaarten, telefoontjes en cadeau's die we hebben gekregen bij de geboorte van Lianne. Het was geweldig! Bedankt!

Johan en Klaske Huitema-Veninga

Tjerkwerd, november 1994.

=====

Nationale kollekte geestelijk gehandicapten.

De Nationale kollekte geestelijk gehandicapten heeft f. 448,80 opgebracht. Ondergetekenden willen de gevers van Tjerkwerd, Dedgum en omstreken hiervoor hartelijk bedanken.

Hartelijk groetend,
H. Kooijenga
R. Bakker.

=====

Jantje Beton.

De collecte van Jantje Beton heeft in Tjerkwerd-Dedgum f. 289,25 opgebracht. De helft hiervan is voor It Pjuttehonk bestemd.

Jantje Beton en It Pjuttehonk bedanken alle gulle gevers.

Bydragen

Bydragen binne kommen fan:

*R. en B. Bakker, Waltawei; J. Dijkstra, Sylroede;
A. de Haan, Boalsert; H. de Haan, Boalsert;
T. Kikstra-Kleistra, Ljouwert; A. Speerstra-Hylkema,
It Hearrenfean; J. Visser, Dedzjum; J. de Vries-Vinke,
't Heerde; D. v.d. Wal, Dedzjum; A. Wijngaarden-
Postma, Waltawei.*

Vermist:

Zelfgemaakte dubbele gitaar.

Kleur: Donkerblauw.

Naam staat achterop de gitaar geschreven.

Na het dorpsfeest is de gitaar niet meer terug gevonden.

(We gebruiken de gitaar eigenlijk ieder jaar bij de playback show)

Omdat ik deze gitaar zelf gemaakt heb, ben ik er erg aan gehecht.

Wie weet waar deze gitaar is?

Als iemand weet waar hij is, dan kun je contact opnemen met:

Jacob Hofstra

Tel: 9471.

Alvast bedankt.

Snypsnaren

* St. Nicolaas hjitte dit jier St. Wieko-laas.

*Stella hat de earm yn 'e mitella.

*Jelle Tw. is as Laboureur nei Frankryk west te labourer.

*Redaksjelid Joop lêst kopy foar: N.W. storm, dat sil wel Noard-Wester storm betekene denk..

*Jacobien (3): Heit hjit Jan, mem hjit Hiltsje, mar we sizze gewoan mem.

*Us redaksjelid Joop moast kieze tusken it skriuwen fan it foarwurd foar "It Skieppesturtsje" en de doarpsbe-langfergadering. Kar út 2 dus. Hy keas foar it foarwurd en moast sadwaande de fergadering mei ta beslút de nachtfilm "KAR UT TWA" misse.

*Och heden, gjin boargerlike stân? Redaksjelid Henk woe it rêde. Skriuw mar op: 17 nov. Henk en Stella 10½ jier troud. Eh, wannear bin ik ek al wer troud? Efkes rek-kenje, master!

*Dat Bert en Sandra 12 nov. ferloofd binne, hie it fermelden oars ek wol wurdich west. Lokwinske!

*Gosse H., fertsjintwurdiger fan Vicks kielpastilles, (earder fan pampers), hie knap lêst fan diarree. As bywurking fan de kieltabletten stie diarree fermelden op 'e bysluter. Under dizze omstandichheden hie er hast better út west as er mar fertsjintwurdiger yn pampers blean wie.

*De t.v. stiet by Bert en Sandra faak oan. Neffens Sandra binne har beide katten gèk op t.v. sjen. Wat wolle jo ek mei al dy reklame op it gebiet fan kattefoer. Je soene je om 'e snút slikje.

*Hinke Tw., learares e.h.b.û. groete har learlingen útbundich, ferlear de macht oer it stjoer en skeat by it trottoir op. Hinke kaam mei de skrik frij, mar de auto hie nochal wat blessueres. Se kaam net sa fier mei har kennis fan saken omtrint drukferbanden en pleisters.
De garaazje moast de auto wer oplapje.

*Pas as sekken aspirines en drank net mear helpe giet Jelle Tw. jr. nei de toskedokter.

*Tiden stie der in grutte boukraan op it hiem fan Sj. Gaastra. Net allinne om de saak op te bouwen, die bliken. De kraan makke in gisel en sloech sûnder mankearen it ûleboerd fan 'e pleats.
Dit sil wol net yn it bestek stien ha.

*Stella v.d. Zee hâldt fan ôfwikseling. De iene kear docht se benzine yn 'e auto, in oare kear diesel. Hy rikket dan allinne mar wat. Mar dat hindert neffens St. neat.

*Annie H. soe Phûn mei de auto ophelje foar de gearkomste fan 'e Plattelânsfroulju.
Se wie oan 'e betide kant; Phûn soe noch wol lizze te knipperjen tocht se. Geduldich joech se har yn 'e keamer del en wachte.....
Lit Phûn no al dy tiid yn 'e keuken op Annie sitte te wachtsjen.....!

*Inkele TsjerkwerTERS krigen lêsten nachts besite.
Yn Sinteklazetiid net sa frjemd, mar it ferskil siet him hjiryn, dat dizze besite net wat bròcht, mar wat meinaam!

*Wieko H. stie syn mantsje doe 't er de dieven tsjin it liif rûn. De fûsten kamen der net iens oan te pas, hy koe it mei de mûle wol ôf. Wat jo ûnder sokke

omstandichheden it bêste roppe kinne? Wurden dy*t
nèt yn it wurdboek foarkomme, neffens W..
Yn elts gefal is W. troch syn heldhaftich optreden
nomineard foar de Skieppesturt 1994!

*Leen tinkt dieven keare te kinnen mei in sels úttochte
konstruksje fan lege blikjes.
Lolle wol Titia foar de doar lizze, want Titia lit net
oer har hinne rinne!

*Ids hâldt op in oangename wize dieven op in ôfstân:
geregeld nachts wat ite; it sparret in waakhûn út.

*Wa kryt de Skieppesturt
It sil my ris benije
Wa kryt de Skieppesturt
Benije sil it my....
Jò miskien?

*De útrikking fan de Skieppesturt
is op 1 jannewaris 1995 om 21.00
oere presys.

*Noflike feestdagen tawinske en alfêst
de bêste winsken foar 1995!

*Kopy fòàr 15 febr. Henk, nèt ferjitte!

